

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrť leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitive za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede popoldne. Nezaprete reklamacije so poštne proste.

Zarek veselega upanja.

Ob koncu starega leta upiramo oči vprašajoče v bodočnost. Kaj bo z nami štajerskimi Slovenci? Naši nemški nasprotniki pritiskajo vedno silneje ob nas. Jezikovna meja od Maribora do Dravograda se vidoma bliža Dravi. Nemške šole nam uničujejo slovenski jezik in v ljudstvu ni odpora. Ob meji od Maribora do Spilfelda kupuje nemški kapital posestvo za posestvom... Okrajni zastop za okrajnim zastopom prehaja v nemškutarske roke. Občine padajo v njihovo politično oblast. Nemške šole rastejo iz slovenskih tal, slovenske šole se ponemčujejo. Obrtni in trgovski stan po mestih ter trgih se je vedno v tujih rokah. Uradniki so zagrizeni naši nasprotniki... Majhno je naše število, in vse moči bi morali zbrati Slovenci, da se uspešno uprejo tujemu navalu. Toda naši advokatski koncipienti in liberalni učitelji so drugega mnenja. Njihovo geslo je: Naredimo razdor, pobijajmo se med seboj, in naš narod bo srečen! Kaj je naši liberalni mladini narodnost? Kaj jim je do narodove sreče? Deveta briga! Njim je za čast, za denar... Nasprotniki se nam smejiijo ter žanjejo, ko se mi le pobijamo.

In ni nobenega žarka veselega upanja za bodočnost? Pač, toda ne prihaja iz hiš slovenske gospode, ampak iz bornih koč našega slovenskega kmeta. Slovenski kmet vataja ter se hoče otresti vseh, ki so se mu laskali in se mu še laskajo iz sebičnih razlogov. Okrepiti hoče najprej svoj stan, ker ve, da je s tem okrepljen tudi slovenski narod. Politično se čuti dovolj zrelega, da sam vzame vajeti v roke, ni mu treba več tujih voznikov iz mest

in trgov. In za njim stoji močna nada: zavedna kmečka omladina. Ej, naša kmečka omladina! Dobro poučena, kipečega navdušenja, poštenega srca in bistre glave koprni po boju za svoje vzore. Mladi advokatski kandidatje in liberalno učiteljstvo mu ponuja ta boj. Boj bo dobro izpadel, na to se lahko zanesemo. Kmečki stan s tako mladino mora zmagati!

Kmeta in kmečko omladino bo spremljal zvesto in neomahljivo naš list v bodočih bojih. Vsiljeni so nam ti boji, mi jih nismo iskali, še manj želeli. Toda ko se nam je bojno kopje vsililo v roke, hočemo ga tudi spretno sukati. Za kmečki stan, za slovenski jezik in sveto vero bo naš bojni klic, s katerim gotovo zmagamo! Bojni časi, žalostni časi, a žarek gotovega upanja na zmago nam sveti nasproti...

Gasilec, gori!

ali

o našem tisku.

Velika naša dolžnost je, da živo opozorimo na društvo, ki že 31 let deluje sicer tiho in brez zunanjega hrupa, čigar delo pa je vendar neizmerno važno in je deloma bilo rešeno za ves slovenski štajer v tej dobi: Katoliško tiskovno društvo v Mariboru, ki je lastnik in izdajatelj našega lista in vedno skrbi za njegovo povzdigo.

Dolgo dobo je bil „Slov. Gospodar“ edini politični list za Slov. Štajersko, ki je neustrašeno zastopal in branil naše najdražje svetinje narodne: vero in jezik. In kat. tiskovno društvo je ves čas skrbelo za svoj dragoceni, za slovenski narod tako važni list ter je omogočilo, da se je ob svoji brezprimerno nizki ceni še vedno razširjal in dobil celo

potrebni list „Naš dom“ kot posebno prilogo, naj je tudi moralo društvo pri tem žrtvovati.

V teh 31 letih društvenega obstoja so se vse javne razmere neizmerno spremenile. Ako je že pred 35 leti bil tisek tako imeniten, da se je zdelo nujno potrebno ustanoviti kat. tiskovno društvo, kaj naj rečemo potem o važnosti tiska in posebej časnikarstva šele dandanes, ko se celo javno življenje takorekoč vrši po tisku, ko se vse javne in celo zasebne zadeve opravljajo že bolj po tisku in časnikarstvu, nego ustmeno. Dandanes vse vedno bolj čita, od učenjaka in uradnika do najpriprostejšega človeka po mestih in na deželi, vsak ima že skoro svoj časopis, in kakoršne liste čita, tako postane kmalu celo njegovo mišljenje, njegovo življenje in vse njegovo delovanje. Radi tega je umljivo, zakaj so že davno resni možje vseh stanov začeli človeštvo svariti ter opozarjati na velikansko moč tiska, ki pridiguje dandanes tako mogočno, da, večkrat veliko silnejše, kakor vsi pridigarji in govorniki.

In v naših dneh in posebno še v naših razmerah je trikrat velika ta važnost dobrega tiska, ker nevarnost nam prihaja od vseh strani: našemu narodu preti poguba od narodnih nasprotnikov, ravno taka in enako pogubna pa je nevarnost, ki prihaja iz lastnih vrst, namreč iz onih vrst, ki pod krinko narodnosti le zastrupljajo narod ter ga tirajo v pravno in s tem tudi gmatno pogubo.

Zato je danes sveta dolžnost vsakega pravega rodoljuba, da po svojih močeh krepko podpira dober tisk s tem, da naročuje dobre naše liste in neizmerno skrbi za njih razširjenje; komur pa gmatne razmere le količkaj dopuščajo, naj postane tudi ud našega kat. tiskovnega društva; plača sicer na leto 10 K (posebne naročnine za „Slov. Gosp.“ in „Naš Dom“ ni treba več plačati), a denar je najbolje naložen.

Kakor znano, vzdržuje tiskovno društvo lastno tiskarno sv. Cirila v Mariboru, ki je bila za razvoj štajerskih Slovencev zadnja tridesetletja velikanske važnosti. To društveno podjetje se je imelo in se

LISTEK.

Ščuka sv. Tomaža.

Vesela slika iz časa tlake. Češki spisal Dr. H.

Bil je zares jedin vesel prizor, katerega so dočakali tlačani naše vasi v celem božjem letu, jedin trenutek v celem božjem letu, ko so se smeli smejeti. Sicer ni bilo za smeh ne časa, ne volje, ne vzroka. Na sv. Tomaža je pa bilo drugače.

Sveda so morali tlačani bolj zgodaj vstati in iti v grad; toda vse je bilo drugače kakor navadno. Danes jih ni spominjalo na tlako nič drugega kakor ščuka, ki so jo morali prinesti na sv. Tomaža v grad. Cela vas, možje in ženske, so šli skupaj, vsi v praznični noši. Nesli so Tomažovo ščuko v grad. Slovesen sprevod! Kakor bi nesli slona — pa nesli so samo petfundno ščuko!

Toda še je niso; ščuka še je počivala v velikem, gujilem sodu na dvorišču bajtarja Kokodaka, pa premišljevala tudi jedenkrat o minljivosti zemskih stvari. Vedela je dobro, da so jo včeraj vjeli, spravili v mokro vrečo in vrgli v sod, pokrili ga z desko, to pa obtežili s kamenjem. Vedela je, kako je noter prišla, pa kako priti ven — bilo je vprašanje, o tem je ravno premišljevala. Ljudje so se ehajali iz cele vasi, obstopili sod, trkali nanj in ugibali, kako visoko sega voda. Ščuka v sodu je bila nemirna, čepotala in pljuskala z vodo, kakor bi se kopali trije otroci notri. Fantje so pokladali ušesa na sod, premikali ga in poslušali.

„Notri je!“ vriskali so od veselja.

Pa bajtar Kokodak je odprl vsak trenutek lince v oknu in pomolil ven svoj na pol z milom namazani obraz:

„Otroci, pazite, da mi ne prevrnete soda, drugače —.“ Zaprl in namazal je zopet svojo kosmato brado in obraz z milom, sklonil glavo pred razpraskano ogledalo in nadaljeval svoje britje, zopet strgal z britvijo kosmatine svoje brade.

Ko bi znala ščuka sama govoriti, morala bi se predstaviti sama na gradu — ker pa ne zna, mora govoriti zanjo vselej jeden kmet. Kmetje se vrste; letos je prišla vrsta na Kokodaka. Gospod župnik so mu spisali neki govor — v četrť uri so ga spisal kar iz glave, pa Kokodak se trudi s tem že tri tedne, vendar ga še ne zna dobro. Počasi se brije, šepeta si „govor“, da bi ga znal dobro predavati pred gospodo na gradu, z jednim očesom gleda na dvorišče, da ne bi kaj neumnega izpeljali otroci z usodnim sodom, z drugim očesom pa gleda v zrcalo. Z levo roko napenja kožo na bradi, v drugi pa drži britev in reže ščetinasto strnišče. Toda ta britev! Odreže jedno kocino, pa je dovolj. Za vsako kocino jo je moral posebej brusiti na jermenu.

„Počakaj, malopridnež ti neumni, jaz ti pokazem!“ proval je Kokodak in zopet brusil britev. Misli je na svojega izpridenega sina Janeza. Ta si je napravil namreč v nedeljo iz starih škornjev slape. Golenice je odrezal, da bi pa vendar kaj pošteno in ravno odrezal, je vzel za to očetovo britev. Skoro celo uro se je mučil stari bajtar in vzdihoval: „Hvala Bogu! — zopet bo mir za celi teden!“ Hitro se je umil, počesal, napravil in pokrtil

na glavo stari občinski cilindar in v roko vzel palico z rudečim trakom. Ukazal je nato vpreči konje, na voz postavil sod s ščuko. Zraven svojega Janeza sedel je stari na voz. Janez je udaril po subih konjih in odpeljala sta se. Stari je vtaknil umazan in zmečkan papir in ponavljal „govor“. Za vozom je šla cela vas; ničesa jim ni bilo upati od gospode, nič niso dobili na gradu, pa vendar so bili vsi veseli. Danes so imeli prosto, danes jim ni bilo treba na grajsko polje, danes jih ni smel gospod oskrbnik ne psovati, ne tolči; da, danes so se smeli tudi smejeti kakor je bilo vsakemu drago. Taka navada je bila na sv. Tomaža dan. Stara navada, bolje rečeno dolžnost, da je morala pripeljati naša občina v grad živo ščuko, vsaj pet funtov težko. Na gradu se je tehtala pred gospodo, in potem so jo odpeljali tlačani vselej k ribnjaku pod gradom in jo vrgli v pričo gospoda oskrbnika v vodo. Ščuko so kupovali iz skupnega premoženja, včasih tudi kar na dolg, toda na sv. Tomaža je morala biti ščuka v gradu.

Procesi se je vlekla po dolgem in širokem nasipu grajskega ribnjaka. Stari Kokodak se je „učil“, da so poskakovali črke pred njim, kakor je poskakoval voz, in Janez je očetu še pomagal. Pa bolje bi bilo zanj, ko bi bil gledal na pot in na sod!

Naenkrat je zadonelo za vozom ogromno vpitje: „Janez, počakaj!“

Janez se je obrnil, pa v tem trenutku se je nagnil zadnji del voza, nagnil se je tudi sod in se zvrnil na nasip in iz nasipa — v ribnjak. Janez skoči kakor strela h konjema, Kokodakar prime dolgo blizu ležečo ranto in vjame srečno sod, s po-

Današnja številka ima „Naš Dom“ kot prilogo,

še ima b riti z najhujšimi zaprekami narodnih nasprotikov, pa nima nikake podpore denarnih zavodov, ampak se mora vzdrževati le s poštenim delom; kajti kot katoliško podjetje ne more sprejemati naročil, ki jih mora kršćanska vest obsojati, čeravno je pred kratkim neki slovenski list pisal, da je to dovoljeno.

Torej gmotne podpore potrebuje in jo tudi obilo zasluži katol. tiskovno društvo, kajti radi novih razmer mora zdaj svoj delokrog še zelo razširiti, da bo v resnici zadostilo svoji malogi.

Ne zadostuje torej dandanes več samo tuintam opozoriti ljudi s suho besedo, naj si naroče ta in ta list; ampak prave, živahne agitacije je treba, naročnika za naročnikom res pridobiti. Komur pa le mogoče, naj postane tudi član kat. tiskovnega društva. Nemškutarski, liberalni, socialnodemokratski in vsi nam sovražni krogi delajo z vsemi močmi, da ugonobijo gmotno in moralno ali pravno moč našega naroda: ali ni to najhujši požar, ki ne spravlja v nesrečo le posameznikov, ampak celi narod?!

Kdor torej res ljubi svoje ljudstvo, mora storiti kot gasilec svojo dolžnost: ne more vsak človek lezti po gorečih strehah, vsak pa lahko donša vodo, goni sesalne stroje itd. — t. j. nekoliko lahko vsakdo pomaga z doneski, in zato ima najlepšo priložnost kot ud katoliškega tiskovnega društva v Maribru!

Še nekaj o draginji mesa.

V štev. 50. „Slov. Gosp.“ sem čital misli in nazre, katere ima neki kmet iz Pesniške doline o draginji mesa, nje začetku in varoku.

Med vrsticami se čita, da je ta mož že precej izurjen v kmetijstvu kakor v politiki, in namen teh vrstic je, ga opozoriti le na nekatere nedostatnosti njegovega spisa.

Res, živinoreja je dandanes za kmeta prvi vir njegovih dohodkov, pogoj njegovega obstanka; upravičena je zahteva, da se prepove dovoz živine iz drugih držav. Res pa je žalibog tudi, da je še zlasti med nami Slovenci umna živinoreja tako slabo razvita, da se ne moremo pritoževati, ako ima druga žival prednost pred našo. Ako hočemo uspešno tekmovali z drugimi državami, moramo skrbeti, da jih prekosimo v njih izkušnosti. Da za tako tekmovalje ne zadostuje naša živinoreja, je lahko umevno.

Da stane kmeta meterski stot krme toliko in toliko? Dobro! A glej — v drugih krajih pridelajo na orala travnika dva in trikrat toliko krme, kakor pri nas — kje je zopet vzrok tega zla? Ne li v nas samih? K čemu gnojijo drugod travnike, a pri nas ne? Kajti naše gnojenje travnikov pač ni nikako gnojenje. K čemu drugod na travnikih delo, katerega mi niti po imenu ne poznamo? In potem se pritožujemo? Rajše potrkajmo na prsi: naša krivda — mi začnimo delati, ne pa samo kričati po česnikih in klicati poslance na pomoč. Učimo

se poprej sami, potem poučujemo druge. Ako bomo znali grudi prsti, katera nas hrani, z vstrajnim delom, a tudi z „umnim“ gospodarstvom dati tega, česar ona potrebuje, nam bode gotovo to stotero vrnila, in ne bo nam sile.

Kar se tiče delavcev, moramo reči, da istih v Slov. goricah še pač najmanj pogrešamo, samo delavce je človek kakor ti in jaz, in: kakor ti njemu, tako on tebi.

Drugim pri delavcih pa si delamo kmetje sami. Čemu reči: sosed plača delavca po 50 krajcarjev, jaz ga bodem pa po 60. Pri tem peša sosed, opešaj pa i ti, če tudi si bogat kot Krez. Nekoliko čudno se mi pa zdi, da dopisnik kar tako obsoja vse druge stanove ter jim velevala, da naj molčijo, ako je tudi meso drago! Zdi se mi, kakor če bi se dva lačna otročiča jokala, a bi eden zapovedal drugemu: molči, nimaš pravice jokati, če si tudi lačen še bolj kakor jaz! — Sicer nekoliko drastičen primer, a resničen! — Kakor pravimo kmetje: cena ne sme živini pasti, ker mi tedaj ne moremo izhajati, tako pravijo vsi drugi stanovi: cena se ne sme mesu zvišati, ker mi tedaj ne moremo živeti. Opravičeno je po mojem mnenju oboje zahtevanje.

Kje pa je torej iskati prav za prav vzroka, da kmetje propadamo? — Kakor sem že enkrat omenil, v prvi vrsti pri nas samih. Skrbimo, da napredujemo v kmetijstvu, in napredovalo bode tudi naše blagostanje. — In če obrtniki, rokodelci, uradniki itd. znajo uporabiti vsak napredek v svojo korist, znajmo to tudi mi kmetovalci. Skrbimo, da bodo naša polja, naši travniki prinašali obilnejše pridelke, in ne bo se nam bati konkurence tujih držav.

Drugi vzrok draginje vseh stvari, ne samo mesa, in tako tudi vzrok propada kmečkega stanu so ogromni davki, katere plačujemo. Država potrebuje vedno več, potem pride dežela, okraj in tudi — občina. In glej, gosp. dopisnik, ako študiraš natančno vse vzroke, ki so krivi večjega davka zlasti pri občinah, moraš pripoznati: zopet smo veliko krivi tudi mi sami. Marsikatero maleskost bi lahko v občini napravili sami, a ošabnost, mržnja do ene ali druge osebe v tem ali onem odboru, mržnja do „črne suknje“ nam brani to — da, še celo druge hujskamo in pregovarjamo — in občina mora pomoči iskati v večjih dokladah.

Ako torej trezno premislimo vse to, ne pa samo iz lastnega stališča, potem pač ne smemo krivde zavračati samo na druge ter moramo z osnovno začetni najprej pri sebi. — Če čitamo različna politična poročila, lahko spoznamo na prvi hip, da se ravno naši slovenski poslanci v prvi vrsti potegujejo za kmeta. Izšli so več ali manj iz kmečkega stanu, poznajo njegove težnje ter ravno vsled tega storijo zanj, kolikor jim je mogoče.

Drug kmet.

Politični ogled.

Mažarska pravičnost. Sodišče v Budimpešti je obsodilo nekega bivšega goljufa in oderuha zaradi nenravnosti pri mladini na dva meseca ječe. Pravični Slovak, poslanec Juriga, je bil pa obsojen radi dveh člankov v slovaškem listu na dve leti ječe in 1200 K globe. Te dni je bil v Ražomberku na Slovaškem obsojen slovaški župnik Andrej Hlinka na dve leti ječe in 1500 K globe, dr. Srobar na eno leto ječe in 900 K globe, in še več drugih — radi ščuvanja na mažaronsko narodnost. Mažaroni pač nimajo dobre vesti, zato je bila obravnava tajna in mesto polno vojaštva. Župnik Hlinka, ki je dober duhovnik in priljubljen pri slovaškem narodu, ni naredil drugega, kakor da je rabil izraze, ki bi se pri nas nihče za nje ne zmenil, na pr.: „Čemu vam treba mažarskih šol?“

Francosko ljudstvo za svoje škofo. Brezvesten je način, kako liberalno časopisje vara ves svet o dogodkih na Francoskem. Najpreje so pisali, da škofoje niso edini s papežem, pozneje, da duhovniki obsojajo nestrpnost papežev in so navajali za dokaz nekega izgubljenega kaplana. Sedaj, ko to nič več ne drži, utajujejo vse velikanske manifestacije francoskega ljudstva za svojo cerkev in za svoje škofo. In ravno avstrijski vodilni staro in mlado liberalni listi ubijajo resnico tako, da se v inozemstvu povsod čudijo neumnosti te politike. Tako so na primer liberalni listi pisali, da je za sivolasega starčka nadškofa Richarda, ko ga je vlada preganala iz svoje palače, manifestiralo 5000 ljudi, čeim jih je bilo 20.000. O preselitvi kardinala Richarda poročajo se še nadalje podrobnosti: Med množico 20.000 oseb, manifestujočih za nadškofa, sta bila tudi generala Recamier in de Charette. Ko je prišel med množico admiral Bienaimé, so ga sprejeli s klici: „Doli s framasoni!“ Ko pride kardinal in sede v voz, vsi jamejo vzklikati: „Živel papež, živela svoboda!“ Mladeniči izprežejo konje ter peljejo voz. Po izselitvi je namestni škof v cerkvi sv. Franca Ksaverija šel opraviti službo Božjo in zapel „Magnificat“. Množica poje s škofom vred, mnogo oči je solznih. Vladni policaji in biriči nimajo povoda intervenirati ter v svoji klavernosti morajo izpustiti 10 mladeničev, katere so hoteli zapreti. Iz dežele pa prihajajo dan na dan poročila o velikih manifestacijah za škofo. — V Cheru je več kot 2000 oseb slovesno sprejelo nadškofa Servonneta, preganega od vlade. Ravnotako v Reanu in v Dijonu. V Meauxu je prefekt 78 letnega škofa de Bréya poglal iz palače, dasi je starček valed razburjenosti padel onesvečen na tla. To je človečnost svobodoljubne vlade! Policaji, ki v cerkvah zapisujejo imena duhovnikov, naletijo povsod na odpor veraikov, da, celo otrok, ki policajem nočejo povedati imena duhovnikov. V Nantesu je policija zaprla malega dečka, ki se je komisarju postavil na pot, ko je ta hotel vdreti v

močjo drugih ga pa privleče k nasipu zavlečeni in kopno.

„Ali je notri?“ vprašali so radovedneži.

Kokodak si je zavihal rokave in iskal ščuko v sodu.

„Pazite, da vas ne vgrizne“, norčevali so se iz njega nekateri.

„Ne bo ga vgriznila, nič se ni bati“, smejal se je kovač.

„Ali mislite, da ima ščuka zobe? Ni mogoče!“ kregali so se zopet drugi.

„Sveda jih ima in grize, ampak kako vas more vgrizniti tukaj-le v sodu, ko se potepa že nekje v sredi ribnjaka!“

Pa res, ko bi se bil potapljal stari bajtar v velikem sodu do bočjega večera, bi ne bil našel ščuke.

„Kaj pa počnemo zdaj?“ obrnil se je Kokodak ves pobit k svojim vaščanom.

„Tako modro bi znali tudi mi vprašati. Ne vprašaj, marveč povej hitro, kaj hočeš zdaj storiti!“

„Jaz res ne vem. Jaz se menda vtopim, ni druge pomoči!“ javkal je nesrečni Kokodak, prelivaje grenke solze. „Kje dobiti novo ribo, ščuko, najmanj pet funtov težko ščuko! Tukaj-le je, v ribnjaku, pa jo lovite! Da bi pa šli domov, tri ure pota in drugo kupili? To no gre, na gradu že čakajo.“

Pa zares so že pričakovali.

„Zakaj pa ne gredo, kje se mudijo, nerodneži?“ čudil se je jezno oskrbnik.

„Najbrž so imeli razpokan sod, veda jim je na potu iztekla, pa zdaj nalivajo nove.“

„Morda jim je ščuka cepnila in jo zdaj vzbujajo.“

„Prav dobro, da ste me spomnili. Moramo paziti, če je še živa. Ali slišite, kako se klohota? Nekaj se jim je moralo prigoditi.“

Čez pol ure so bili tlačani na grajskem dvorišču.

„Milostljiva gospoda, pripeljali smo ščuko sv. Tomaža!“ začel je Kokodakar s tresočim glasom, odkrivši glavo. „Ščuka se mora skuhati že na dan sv. Tomaža, ako kdo hoče, da je na sveti večer okusna.“

„Mi jo že kuhamo danes in sicer ono, katero smo dobili od vas lani, in katera se je potepala do dazdes v ribnjaku.“

„Naj blagovoli toraj milostljiva gospoda ohraniti to-le ščuko v ribnjaku za drugo leto.“

„Ohranimo jo, če je vsaj pet fantov —“

„Je še več —“

„Ali je živa, zdrava —?“

„Da.“

„Snemite torej sod in prinesite vago.“

Položili so sod na tlak, sneli velik kamen, ki je ležal na pokrovu, sneli pokrov, in iz soda je pomolil glavo — čevljar Ščuka. Ogromni, razuzdani smeh je zadonel po vsem dvorišču. Samo Ščuka je mežikal žalostno s svojimi sivimi očmi, samo bajtar in „oratar“ Kokodak je stal žalosten in potrpt pri sodu.

„Rekel si, da mi pelješ ščuko sv. Tomaža!“ dejal je navidezno strogo baron, ko se je že naveličal smeja.

„Da, gospod baron.“

„Pa to ni ščuka!“

„Milostljivi gospod baron, motite se, jaz sem res Ščuka“, tresel se je čevljar.

„Pa jaz hočem ribo — ščuko!“

„Ta nam je pobegnila v grajski ribnjak“, jecal je stari Kokodak in pripovedoval na široko celo dogodbo. Drugi so potrdili. „Milostljivi gospod ne bo toraj ničesar izgubil; ker pa moramo ščuko pripeljati v grad in ne v ribnjak, torej smo drugo pripeljali.“

„Že verjamem in sprejem. Naložite sod na voz, pokrite ga in vozite — vam bom že pokazal, kje imate ščuko zvrniti.“

Potisnili so ščuko v sod, pokrili in vozili k ribnjaku.

„Tukaj zvrnite to svojo ščuko!“

Tanek led je pokrival gladino ribnjaka. Ubogi Ščuka! Pa se niso mogli ustaviti. Sneli so sod, nagnili — in revež Ščuka je brodil in mahal kakor raca v mrzli vodi.

„Poberi se ven! klical je baron, vesel, da si je kaj izvirnega izmislil.

Ščuka je plaval na suho.

„Čegava je bila misel, da so tebe v sod dali in pripeljali?“ vprašal je baron, na vsem telesu se tresočega Ščuka.

„Moja!“

„Kaj ti je obljubil za to Kokodak?“

„Polovico svinje.“

„No, za polovico svinje je že vredno kopati se na dan sv. Tomaža.“

Vaščanje so zavili Ščuko v slamo, položili ga na voz, pokrili s plahto in kožuhom in se vračali smejoč se in kričeč. — Čevljar Ščuka pa se je kmalu posušil in ogrel ter naslednje tedne za okrepčavo vžival na sv. Tomaža dan s kopanjem zasluženo svinjino.

cerkev. V Tarascu je pa preiskovalni sodnik de Sollier naznanil pravosodnemu ministru, da odloži svoje mesto, ker bi bil drugače primoran, proganjati pravičnost in svobodo. Sollier piše ministru, da je 36 let obsojal le zločince, da mu torej vest ne dopušča, da bi preganjal poštene ljudi. Najzanimivejša pa je bila protivladna demonstracija v Lillu. Vojno sodišče je obsodilo infanterijskega stotnika Magnieza na odpustitev iz službe, ker 20 m. m. ni hotel s svojimi vojaki razbiti cerkvenih vrat, izjavljajoč, da po voj. predpisih ni obvezan, pokoriti se takemu povelju. Vojaske sodišče je to uvaževalo. Nato je skoro vse občinstvo, navzoče v sodni dvorani, vskliknilo: „Živel Magniez!“ Nekateri so demonstrirali za vlado, nakar je na ulici sledil pretep. Verdunskega poveljnika generala de Pechalvès je vojni minister stavil v začasni pokoj, ne da bi ga zaslišal. General je v svojem slovesu od vojakov to povdarjal. Vojni minister hoče zato generala popolnoma odpustiti.

Brezverska šola na Angleškem propadla. Znano je, da je pred časom angleška nižja poslanska zbornica sprejela vladno predlogo, ki določa na Angleškem brezversko šolo. Seveda ta določba na Angleškem, kjer je verski čut nenavadno poglobljen, ni to, kar je brezverska šola na Francoskem, vendar pa je višja zbornica izprememila novo šolsko postavbo s tem, da je zavrgla brezversko šolo. — Spodnja zbornica pa se o izpremenjeni vrtni ji šolski postavi niti posvetovati ni hotela, ampak je izpremembe višje zbornice zavrnila. Nato je višja zbornica na predlog lorda Lansdowna sklenila, vztrajati na svoji izpremembi, kar po angleškem ustavnem pravu pomenja, da je postava padla. Torej z brezversko šolo na Angleškem ne bo nič.

Na Kitajskem so se začeli zopet nemiri. Vse kaže na to, da bo zopet vstanek zoper Evropejce kakor je bil l. 1895. Iz Tiencina se poroča: Položaj je zelo resen. Povsod oblasti zakrivajo tajne zaloge orožja. Nakupovanje orožja po zasebnikih se vedno bolj množi. Japonci so pomnožili straže pri svojem poslanstvu v Pekinu za 100 mož. Sumljivo gibanje, kateremu se pridružujejo kitajski vojaki, se opazuje tudi po drugih kitajskih mestih.

Razne novice.

* Cenjene naročnike še enkrat opozarjamo, naj ob novem letu pridajo agitirajo za edini dosledno krščanski list. „Slov. Gospodar“ se bo, kakor smo že zadajč nazvali, zelo povečal in po vsebini in zunanosti še spopolnil, tako da bo — ker mu cena ostane ista kot doslej — s svojo prilogo „Naš Dom“ najlepši in najcenejši slovenski kmečki list. Vsak naročnik si naj prizadeva, da pridobi vsaj še enega novega naročnika!

* Osebnosti. Davčni pristav A. Mravljak je prestavljen iz Čmureka v Ptuj.

* Šole. Na mestni dekliški meščanski šoli v Mariboru ste nastavljeni kot učiteljici Izabela Sark iz Laškega in suplentinja Zirenovič-Damaschian. Za nadučitelja na dvojezični šoli v Brezicah je imenovan g. Franc Brenc, nadučitelj v Št. Vidu pri Ptuj, in za nadučitelja v Kostivnici g. Ivan Ozmeč, pomožni učitelj za ptujski okraj. Za učitelja v Mozirju je imenovan g. Karol Mayer, učitelj pri Sv. Marjeti ob Pesnici.

* Kmečki prijatelji. V zadnjem listu smo obširno popisali nesrečo, katero je povzročil okrajni glavar Rainer pri Ključaroveh s svojim avtomobilom ter smo posebno povdarjali, kako razburjeno je ljudstvo vsled tega. Prijatelj kmetov „Štajerca“ pa cmenja to nesrečo v treh vrstah in ne pove, da je povzročil nesrečo Rainerjev avtomobil. Seveda g. glavarju se „Štajerca“ ne sme zameriti! Tudi po drugod so bili ljudje ogorčeni vsled tega in neki „Štajerci“ nam je rekel: Bodete že videli, kako bo „Štajerca“ zdelal Rainerja. No Štajerci, sedaj vidite, kaj je pisal ta kmečki prijatelj!

* Neverjetna predrznost. Pred približno enim mesecem je pisal „Slov. Narod“ v Ljubljani, da se je znižal ljubljanskemu škofu davek za verski zaklad od 18 na tri tisoč kron. Ta davek je izjemni davek, ki ga plačujejo samo duhovniki. Toraj morajo poleg vseh davkov, katere morajo plačevati, kakor vsi drugi, plačevati še ta izjemni davek. Da se pa dohodki ljubljanskemu škofu manjšajo, je vzrok to, ker izda velikanske svote za dobrodelne zavode. Predlanskim je sezidal zavode pri Št. Vidu nad Ljubljano, ki bodo v blagor celemu narodu, ker se v njem deloma zastoni šolajo in odgajajo ubogi kmečki sinovi. Skrbeti mora mnogo za Alojzevišče, kjer se je okoli 700 dijakov izšlo.

Kje pa so drugi izdatki za človekoljubne umetniške in znanstvene namene!*) Vsak človek se sme pri- tožiti, če se mu davek krivično odmeri, samo duhovniki bi tega ne smeli. — Čeravno je na ta „Narodov“ napad takoj celo zadevo s številkami po- jasnili „Slovence“, je kljub temu čez en mesec še prikrevsal „Štajerca“ s to lažjo. To je že neverjetno predrzno laganje.

* Za zboljšanje plač cestarjev ob državnih cestah je interpeliral, kakor je znano, letos v državnem zboru poslanec dr. Korošec. Kakor be-remo sedaj v dunajskih listih, je vlada sklenila že prihodnje leto urediti plače cestarjev.

* Kmečki sinovi, ki se hočejo v kmetijstvu praktično izvežbati, imajo sedaj priložnost to storiti. Več čeških posestnikov na Moravskem in Češkem so pripravili sprejeti naše kmečke sinove v službo. Na ta način se naučijo brez stroškov marsikaj za kmetijstvo koristnega na naprednih čeških posestvih. Natamčna pojasnila daje: Redakcija gospodarskega časopisa „Ekonom“ v Hranice na Moravskem.

* Koledar za kmetovalca 1907, ki ga je uredil drž. mlek. nadzornik Legvart, je rav- nokar izšel. Koledar so spisali najboljši slo- venski strokovnjaki iz vseh strok kmetijstva v kratkih in umljivih člankih, kmetovalcu vedno potrebnih. Vsebinska koledarju je: Kratak opis živinoreje, različne razpredelnice o krmi, krmljenje goveje živine in prašičev, prašičereja, mlekarstvo, preiskovanje mleka, bolezni mleka, mlekarstvo in sirarsko združništvo. Obdelovanje travnikov, na- prava umetnih travnikov, osušenje travnikov. Umetna in naravna gnojila, gnojenje rastlinam; sadjereja, naprava sadovnjakov, oskrbovanje sadnega drevja; vinoreja, kletarstvo, bolezni vina, priprava dobrega vina. Najvažnejše bolezni živine. Kmetijski zakoni, razdelitev gozdov in pašnikov, vodopravni zakon, lovski zakon, živinorejski zakon. Združništvo, po- sojilnice, komunalna društva, različne kmetijske za- druge. Hmeljarstvo, različne razpredelnice za setev in žetev, preračunovanje funtov v kile, orlov v hek- tarje. Tabele za knjigovodstvo itd. Koledar je iz- borno sestavljen in se vsakemu nujno pri- poroča. Cena koledarja je K 1'60, s pošto K 1'80. Naroča se pri tvrdki Ivan Bomač v Ljubljani.

* Občinstvo, pozor! Ključ v nebesa se je našel; klerikalec, kateri ga je izgubil, naj se oglasi v uredništvu „Štajerca“, Pettau, Bismarckgasse nu- maro 3.

* „Štajerca“ laže. „Štajerca“ še vedno pre- žvekuje znane laži o poslancu dr. Ploju. Piše, da dr. Ploj nič ni storil na očitjanja od strani nem- škega poslanca Steina. Mi smo že v „Našem domu“ pojasnili, da je dr. Ploj vse storil, da bi dobil Steina pred sodnijo, toda ta nemški poslanec si ne upa pred sodnijo. Nadalje je dr. Ploj takoj predložil celo zadevo najvišjemu sodišču, katerega član je, in isto ga je spoznalo popolnoma nekrivega. Sedaj je po dr. Ploj tudi vložil pri sodnji proti sebi ob- tožbo, naj v javni obravnavi razpravlja o njegovi stvari, da tako dokaže svojo nedolžnost. In ta podli lažnjivi „Štajerca“ laže še naprej tako grdo!

* Kako lažejo nemški listi. Celjska Vah- tarca piše, da „Slov. Gospodar“ od novega leta ne bo več trikrat na teden izhajal, ampak samo enkrat ter pristavi, da je to znamenje, da gre naše časo- pisje nazaj. Da je to neumna laž, ve celi Spod. Štajer, kajti naš list ni nikdar trikrat na teden iz- hajal, torej ne gre nazaj. Pač pa gre naprej, kajti v novem letu bo izhajal v mnogi večji obliki. Se- veda bo ta vest Vahtarca krožila po vseh nemških listih, da bo nemški svet izvedel o našem nazado- vanju. In nemški bralci bodo to laž verjeli.

* Lepa bratca — urednika „Štajerca“ in „Narodnega lista“. Oba sta neizmerno po- bžna. Linhart pomaga v božični številki „Štajerca“ prepevati betlehemskim angelcem tako dolgo, da pride do preklinjajočih klerikalcev in do ljudstvo odrajačih škofov in tako dalje. O uredniku „Na- rodnega lista“ Spindlerju vemo tudi že iz prve šte- vilke lista, da je on „mnogo boljši kristjan kot vsi klerikalci“ in da je torej ena njegovih glavnih na- log, da s „Štajercem“ vred brani vero proti duhov- nikom in klerikalcem sploh. Zanimivo pa je, kako si ta dva bratca med seboj izprašujeta vest. V zad- nji številki „Štajerca“ očita bivši radikalec, doslu- ženi narodnjak in vpokojeni socialnomokraški po- štenjak Linhart svojemu tovarišu Spindlerju, biv- šemu sotrudniku nemško socialmokraških listov in „pevcu“ bogokletnih pesmi Spindlerju, da je ta svoje prejšnje nazore spremeni.

* Neumen izgovor. „Štajerca“ je pisal, da pošilja dr. Gosak v Celju svoje otroke v nemško šolo. Ko smo to označili v „Našem domu“ kot

* Kako skromno živi škof Jeglič za se, je obče znano.

grdo laž, kar so povzeli tudi drugi slovenski listi, ker dr. Gosak nima nobenih otrok, odgovarja zadnji „Štajerca“, da dr. Gosak ni na to nič odgovoril, zato je brzkone resnica. Tako neumnega izgovora pač nismo pričakovali! „Štajerca“ ni samo lažjiv in podel, ampak tudi neumea list!

* Usmiljen „Štajerca“! Mi smo vest „Šta- jerca“, da so ga prosili ptujski Slovenci, naj ne priobči znanih napadov na slovenske poslance, ozna- čili kot lažljivo. Sedaj pa pravi zadaj „Štajerca“, da „iz usmiljenja“, ne priobči imena dotičnih Slovencev. O ti, neskončna usmiljenost! Mi smo sicer ginjeni od tako velike usmiljenosti, vendar pro- simo „Štajerca“, naj bo enkrat tako neusmiljen in nam naj pove imena dotičnih, sicer smo mi primo- rani ga še nadalje neusmiljeno imenovati — laž- njivca. Smili se nam pač ubogi „Štajerca“, ker se je s svojo neumno lažjo spravil v tako zadrego.

Mariborski okraj.

m Predavanje o Gregorčiču v Mariboru. Predzadajo nedeljo dopoldne je govoril v društvu „Maribor“ prof. dr. Verstovšek o Gregorčiču; poslu- šalcev je bilo okoli 120. V enournem predavanju je podal lepo sliko Gregorčičevega življenja in nje- govega pesnikovanja. Sklepne besede so bile jako umestne. Rekel je med drugim: „V eni točki smo zlasti mi, ki živimo ob meji, edini: v Gregorčičevih pesnih ne najdemo separatističnih Slovencev, tako- zvanih lokalnih patrijotov, strankarskih pojavov v Slovincih; vzvišeni genij pozna le svojo domovino, svoj narod, svojo Slovenijo. Komaj da je zatisnil pesnik oči, začele so se stranke prepirati med seboj, katere stranke da je bil veliki pesnik. Mi, ki ču- timo zares slovenski, jim odgovarjamo: Gregorčič- pesnik je naš, on je last cele Slovenije.“

m Slovenska Bistrica. V nemških listih se Stigerjeva trgovina zagovarja, da ji ne gre nazaj, kakor smo mi pisali. Mi pa vemo iz popolnoma zanesljivega vira, da so zlati časi za to trgovino minoli. Prvič postaja ljudstvo vedno bolj zavedno in obrača hrbet trgovini tako zagrizenega sovražnika Slovencev, drugič je sedaj mnogo konkurentov, ki imajo istotako, če še ne boljše blago kakor Stiger, in ki so Slovenci ali pa vsaj Slovincem prijazni. To se tudi vidi po nedeljah in na sejmski dan. Prej je vse drlo k Stigerju, tako, da je bila pri njem velika gaječa. Sedaj ni tega več, vedno dovolj prostora. In gospod Stiger je sam tega kriv! O, ko bi stari gospod še živel. Gotovo bi svojega sinčka zlasal, ker je s svojo politiko tako oškodoval trg- vino. Za danes dovolj.

m Sv. Anton v Slov. gor. Odgovor dopisnu pod zaglavjem: „Ginljiv izgled pobžnosti“ v „Slov. Narod“ št. 283. 1.) Laž je, da so se smejali ljudje, ko se je dne 9. t. m. pred cerkvijo javno razglasilo, kje in kdaj naj se 16. t. m. zberejo člani voj. vete- ranskega društva, da potem skupno odkorakajo v cerkev k službi božji. — Služba božja in prejem sv. zakramentov je nekaj smešnega samo ljudem, kateri so vrgli vero čez plot, kakor na pr. Vi, do- pisnu. 2.) Da je želelo katoliško voj. veteransko društvo v tekočem adventu skupni prejem sv. za- kramentov, in se mu je od župnega urada tudi z veseljem ustreglo, ni menda to nič tako nečastnega, ko vendar dandanes tudi protiverska društva v jav- nost silijo s svojimi načeli. 3.) Ker se norčujete, da si upamo mi svoje prepričanje javno kazati, Vas vprašamo, zakaj tudi Vi javno in brez ovinkov ne poveste, da niste več katoliški kristjan? 4.) Mi- slimo, da tudi Vam, kot staremu „veterancu“ in staremu — grešniku spoved ne bi škodovala.

Odbor voj. veteranskega društva. m Vlak je povozil dne 20. t. m. pri prehodu v Leiterspergu delavca Janeza Fark. Hotel se je izogniti iz Maribora vozečemu vlaku, zato je stopil v drug tir, po katerem je privozil osebi vlak iz Grada. Stroj ga je zgrabil, mu zlomil nogo ter ga hudo poškodoval po glavi in v prsih. Ponesrečenec je še umrl isti dan v bolnišnici.

m Jarenina. Naše kmečko bralno društvo ne spi, kakor nekdo piše v „Slovincu“. Res nismo vsega obesili na veliki zvon. A nekaj se že dela. V odboru se je sklenilo imeti vsak mesec poučni shod. Meseca novembra je govoril č. g. Jak. Rabusa o imenitnosti izobrazbe. Ljudstvo ga je rado poslu- šalo. Imeli smo takrat tudi občni zbor in veliki srečolov z 180 dobitki. Nedeljo, dne 30. decembra bomo pa imeli zopet poučni shod. Govoril bo gosp. Val. Božič iz Grada o zgodovini naše ustave. Vabimo posebno moze in mladeniče. Pridite poslušat! Shod bo v čitalnici po večernicah. Tudi vsi tisti, ki slučajno ne dobe povabila, so vabljeni. Meseca januarja bo govoril g. dr. Verstovšek o Gre- gorčiču in njegovi poeziji.

Ptujski okraj.

p Ptujске novice. Božične praznike smo obhajali, kakor že dolgo let ne, v trdi zimi in v mnogem snegu; pa še vedno več ga pada; povsod je vse zameteno, zato pa so se ljudje toliko bolj doma veselili božičnih praznikov. — Pri trgovcu Kasimirju v Bismarkovih ulicah je odpadel k protestantizmu uslužbenec Kowatschitsch. Čudno je, da ravno pri Kasimirju odpadejo skoro vsi trgovski pomočniki. To je delo Kasimirjevega študenta-visokošolca, ki je strasten Nemec, dasiravno živi in se bogati njegov oče skoro edino od slovenskih grošev, in ki še strastnejše agitira za luterstvo. Slovenci si bomo to dobro zapomnili! — Uso-depolne so Bismarkove ulice v Ptuj! Ni še dolgo, odkar je moral zlatar Gspaltl, ki je imel svojo izložbo v tej ulici, napovedati konkurz, in že zopet je zapel boben ravno v tej ulici trgovini modnega blaga, Wegschaidler-ju! „Stajerc“ ima tudi svoje „štale“ v Bismarkovi ulici. Znabiti se mu včasih le malo tresejo hlačice njegovega umazanega življenja! — V nemških listih se je poročalo pred kratkim, da imajo Ornig, graški župan in drugi mogotci že sedaj, okoli Novega leta, posvetovanje glede novih državnoborskih volitev za Spodnji Stajerc. Slovenci, ne spimo do 3/4 12. ure, kakor se pri nas tako rado zgodi! Prihodnje državnoborske volitve bodo vroče, kakor doslej še nikoli. Može, na krov! — Dne 12. jan. prih. leta bo pri c. kr. okrajni sodnji v Ptuj končna obravnava o Kaiserjevem konkurzu. Povsod se govori in zagotavlja, da med drugimi zgubi nemška mestna branilnica velike svote denarja, kar seveda ptujski mogotčiji kaj tajé. To je tem verjetnejše, ker „Stajerc“ laže o tej stvari svojim backom, da se vse kadi; a poznamo te, lažjivi kljukeci! — Javna tajnost je tudi, da kupi Kaiserjeve hiše brežki žganjar Straschill, kateri bode v svojem novem bramu takoj odprl šnopsarijo. Tako dela Ornig-Straschill-ova žlahta za „procvit“ Ptuj, da ustanavlja v vsakem kotu šnopsarne, o katerih se polagoma a dosledno potaplja slovenski poljanski in haloški kmet. Tužna nam majka!

p Središče. Od 1. januarja naprej bodo dobivali kraji Zg. Salovec, Sp. Salovec in Stari majerhof šestkrat na teden pošto.

p Po nedolžnem obsojena. Kakor je znano, bila je naša naročnica Marija T. iz Drstenika od ptujske sodnije obsojena na 24 ur zapora, ker je raztrgala pri posestniku Leopoldu P. eno številko „Stajerca“. Čeravno lastnik detične številke ni zahteval nikake odškodnine in je tudi ni tožil, je kljub temu tožilo imenovano dekle upravnistvo „Stajerca“. Ptujška okrajna sodnja jo je zaradi poškodovanja tujega blaga obsodila na 24 ur zapora, katero kazen je imenovana takoj prestala. Pritožila pa se je na višje oblasti, ki so odklonile njeno pritožbo. Minoli teden pa je o tem razpravljalo tudi najvišje sodišče. In to je razsodilo, da je bila obsodba ptujske sodnije nepostavna — torej krivična. Kdo pa povrne deklici stroške in pa prestano kazen? „Stajerc“ o tem molči kakor riba!

p Sv. misijon se je obhajal v Št. Janžu na Dravskem polju, od 15.—23. dec. Vodili so ga č. gg. misijonarji: Vincenc Krivec, Janez Zdravlić in Franc Podgoršek.

p Samovoljna prepoved. Graško namestništvo je „Kmetijskemu bralnemu društvu v Rogoznici“ pri Ptuj prepovedalo igrati „Nemški ne majo“, čeravno se je ta igra že opetovano vprizorila po slovenskih deželah. Prosimo društva, da nam nemudoma naznamijo, kedaj in kje se je že vprizorila ta igra.

p Sv. Tomaž bl. Ormoža. Dobili smo zdravnika v gosp. dr. Stanislavu Fulnecky, kateri je ob enem tudi okrožni zdravnik za občine Koračice, Trnovci, Savci, Bratonečice, Lahonci, Runeč, Mihalovci, Zerovinci, Vičani in Polensak. Rabili smo „kratko“ dobo 10 let, da se nam je posrečilo dobiti od dežele podporo za okrožnega zdravnika. Res, nam Slovincem je deželni odbor vedno naklonjen! Za to pridobitev se imamo v prvi vrsti zahvaliti našemu dičnemu in velezaslužnemu dež. in državnemu poslancu gosp. dvornemu svetniku dr. M. Ploju, kateri je pri deželnem odboru končno izposloval, da se nam je podpora vendar dovolila. Tudi našemu županu in okrožnemu načelniku moramo priznati, da se je v tej zadevi mnogo trudil. Tem potom tedaj najsrčnejša hvala gosp. poslancu! — Gospod dr. Fulnecky je kot spreten zdravnik že v našem okraju znan, ker je bival pred nekaj leti pri Sv. Juriju ob Ščavnici, moremo ga torej najtopleje priporočati. — Naša branilnica in posojilnica, kakor se sliši, baje dobro uspeva in ima že precej velik promet.

p Dva šnopsarja zmrznila. Dne 22. dec. zjutraj so našli na cesti v H. došah, župnije Hajdin pri Ptuj, zmrznjenega posestnika Turk-a iz Gorečje vasi. Zvečer se je v Repečevi gostilni dobro navlekel „zlatega“ šnopsa, in domov gredé je obtičal v snegu, kjer je žalostno končal. Zapuščena mlado ženo in tri nepreskrbljene otroke! Gostilničar Repec je znan kot strasten Stajercijanec; cele kupe „Stajerca“ najdeš v gotovih časih v tej krémi. — Ravno v tem času pa je v Straschillovi žganjarni na Bregu vsled preobilo za vžitega žganja naglo umrl nek drug mož, ki si je z malimi lajnami služil kruha. Kdaj bodi zmrzne ali otpne kdo na Bregu pri Pogatschnigg-u ali Straschillu (letos spomladi kar zaporedoma), a nesrečni ljudje vedno bolj gorijo za šnopsom. Straschilli in Hatterji seveda postajajo milijonarji, zaslepljeni ljudje ptujskega okraja pa dobesedno poginjajo v revščini in mrazu. Da se pa tem nesrečnejšem ne odprejo oči še ob pravem času, skrbi šnopsarski trabant „Stajerc“. Straschill je tudi v odboru „Stajercovega“ konzorcija; govori se, da plačuje on 800 kom. tega lista. Kdor še verjame „Stajercu“, naj vendar malo pogleda na sadove, ki jih prinaša ta list!

p Sv. Tomaž nad Ormožem. Čebeloreja pri nas kaj vrlo napreduje. Pred nekaj leti si v naših krajih našel le malo čebelarjev s starinskimi, s slamo kritimi panji. To je zdaj drugače! Ljudje so izpredvideli, da leži v čebelarstvu bogat zaklad, ki se da primeroma z majhnimi stroški vzdigniti; zato so se poprijeli umnega čebelarstva z novodobnimi panji. Ker je število čebelarjev tako narastlo, da si lahko osnujemo lastno čebelarsko društvo, se je sklenilo, povabiti tukajšnje in sosedne čebelarje na ustanovni shod, ki se bo vršil v nedeljo 6. januarja 1907 popoldan v narodni šoli pri Sv. Tomažu. Tudi znani strokovnjak gospod Jaračič nam je obljubil priti, da nam zopet pove kaj podučljivega.

Celjski okraj.

c Uravnava Hudinje. Minoli teden so se vršila pogajanja zaradi uravnave Hudinje v občinski pisarni v Škofji vasi. Stroški za uravnavo, ki znašajo 72 600 K, so se sledeče razdelili: 50 % plača država, 40 % dežela, 3000 K okraj, 10 % občina. Z uravnavo se začne meseca marca 1907.

c Zalec. Od 1. januarja naprej bo dostavljal poštni pot trikrat na teden pisma v Zg. Ložnico, Spod. Ložnico, Galicijo, Železno, Pernovo, Veliko Pirešico, Gotovlje, Okolico Sv. Jedart, Zg. Pomikva in Vrbje. V Zg. Ložnici, Galiciji, Pernovi, Vrbju in Zg. Ponikvi se nastavi poštni nabiralnik.

Dobrna pri Celju. Redki so na Dobrni dogodki, ki bi potisnili v ozadje narodno nasprotstvo. Tak dogodek je bila nepričakovana smrt Terezije Kramar. Četudi gre ravno sedaj močno gibanje med tukajšnjim ljudstvom, gibanje, ki so ga povzročili dogodki Pačnik, Vogler itd., je vendar pogreb pokojne „Treze“, ki se je vršil v nedeljo 16. dec., združil za kratek čas politične nasprotnike. Omenjamo pa njeno smrt v političnem listu, ker je pokojna tudi dejansko pomagala pri narodnem probujanju dobrnih Slovincem. Živo narodno prepričanje, ki ga je blaga pokojnica prinesla iz solčne Gorice, je kot prednica Marijine družbe vzbujala tudi pri svojih tovaršicah. Bralno društvo se ima mnogo zahvaliti njeni dejanski pomoči in njenemu vzgledu. Vsak narodni napredek na Dobrni je pozdravljala z veseljem in ga tudi z veseljem podpirla. A vkljub njenemu odločnemu narodnemu prepričanju spoštovali so jo tudi narodni nasprotniki, kar je pokazala njihova vdeležba pri pogrebu. Pogrebov za Dobrno vidi malo tukih, kakoršen je bil pokojne „Treze“. Slovenskega ljudstva je bila ogromna vrsta. „Bralno društvo“ se ga je vdeležilo polnoštevilno s svojo zastavo. Mladeniška in dekliska zveza ste bile zastopane gotovo do zadnjega uda. Istotako Marijina družba. Pevke so ji zapele ganljivo žalostinko ob odprtem grobu. Blaga Treza, počivaj v miru; tvoj vzgled krščanskega in narodnega življenja naj pa najde mnogo, mnogo posnemovalcev na Dobrni!

c Za vsako malenkost se moramo bojevati. To nam kaže slučaj v Celju, kjer je dal magistrat zapreti gostilno „Del. podpornega društva“. Društvo se je pritožilo na višje oblasti, ki so to krivično prepoved razveljavile.

c Izobraževalno društvo v Celju. Na novega leta dan popoldne ob 3. uri bo ustanovni občni zbor „Izobraževalnega društva v Celju“ v veliki dvorani Narodnega doma. Shod bo zaupen, samo za povabljené. Govoril bode državni poslanec dr. Anton Korošec o izobrazbi. — Časniki več-

krat očitajo slovenskim razumnikom v Celju, da zanemarjajo celjsko okolico in nižje slovensko prebivalstvo v Celju. Imajo žalibog prav. To očitanje velja v prvi vrsti slovenskim razumnikom svetnega stanu, ker ti so najprej dolžni izobraževati narod zunaj cerkve. Toda razmere so take, da ti krogi sploh ne morejo delati za blagor ljudstva, ko bi tudi hoteli. Vzroka sta dva. Prvi je ta, da so vsi slovenski razumniki v Celju, izvenzemski dva ali tri, liberalci v verskem, socialnem in gospodarskem oziru. Ti gospodje so sicer v družabnem občevarju dobri ljudje, so vrli narodnjaki, toda v mišljenju ter v javnem delovanju in življenju so svobodomiselci. Ljudstvo pa je v veliki večini odločno katoliško. Vera mu je najvišje načelo, kakor sploh vsakemu človeku, ki kaj misli. To ljudstvo opazuje mržnjo slovenskih liberalcev do načel katoliške cerkve, ter ne more nikakor razumeti, kako je to mogoče, da je vera tem gospodom star konjiček, narodnost pa najvišje načelo. Zato so svobodomiselni slovenski razumniki ljudstvu ptuji; ljudstvo nima zaupanja do njih. Drugi vzrok je ta, da se vrše vse izobraževalne prireditve pozno po noči, ali pa po gostilnah. Za take stvari nimata kmet in delavec ne časa, ne denarja. Kmet mora zjutraj zgodaj vstati in iti na delo; noč potrebuje za počitek. Ravno tako tudi delavec. Pameten kmet in delavec tudi noče in ne more demarja trošiti po gostilnah, katerega mu itak primanjkuje. Čas je, da začnejo slovenski razumniki svetnega stanu malo misliti, zlasti tisti, ki so še dobrega duha. Naj se približajo ljudstvu v mišljenju in javnem delovanju, vržejo naj liberalno masko raz obraz ter se neustrašeno postavijo na stran ljudstva v verskem, socialnem in gospodarskem oziru. Ako tega ne storijo, jih bo ljudstvo pometlo iz javnega življenja. Pomanjkanje koristnega izobraževalnega dela se v Celju in okolici vedno bolj čuti. Tu se kaže toliko hvaljena nemška kultura v prav slabi luči. V Celju vzdržuje pet žganjarij ter polivinju je ljudi, uničuje družine ter širi uboštvo in bolezni. Celjski nemški list, ki je glasilo nemške inteligence, ni še nikdar črnil besede proti žganjarski kugi v Celju. Kakor so nekdanj Evropeci z žganjem uničevali divjake, da so dobili v roke njihovo zemljo in njihov denar, tako delajo sedaj protestantski Nemci s Slovenci. Izobraževalno društvo v Celju se bo odločno vojskovalo proti pijančevanju in zapravljivosti, proti duševni in telesni lenobi, vzbujalo pa bo veselje do zmernosti in varčnosti, do resnega dela, ter pospeševalo vsestranski napredek. Podlaga društva bodo načela katoliške cerkve in pa jezik slovenskega ljudstva. Vsi povabljeni naj se udeležijo ustanovnega občnega zbora, na katerem se bo še natančneje govorilo o pomenu društva. Kdor ni dobil vabila, ga lahko dobi pred shodom v „Narodnem domu“.

Brežiški okraj.

b Volitve v okrajni zastop brežiški se bodo v kratkem vršile, namestništvo je, kot se čuje, rešilo pritožbe zoper volilne liste. Odločilne bodo volitve v veleposestvu, kjer si slovenska kmečka stranka lahko pribori večino, ako vsak volilec stori svojo dolžnost. Komur je znano gospodarstvo sedanjega okrajnega zastopa z nemško večino, ta si pač ne bo dal dvakrat reči, da se gotovo udeleži volitve. Če bode prihodnji okrajni zastop našel precijšajo suho v blagajni, zahvalijo naj se malomarneži med volilci svojim brežiškim prijateljem graščakom, uradnikom itd. Če bo treba povišati doklade, plačajo naj jih sedanji slabi gospodarji sami, ki so po nepotrebnem plačali par tisoč kron za pravdo zaradi zdravnika, ki so skozi tri leta plačevali tri zdravnike mesto enega, ki so mestni občini Brežice vrgli toliko tisoč kron v žrelo itd. Kljub temu gremo staviti, da se bodo našli še kratkovidneži, ki bodo verjeli sladkim besedam agitatorjev sedanje nemške večine. Kdor je mož, ne da se premamiti po sladkih besedah in poklonih, ampak voli po svojem prepričanju brez ozira na lepe oči brežiških nemškutajev! — Iz volilnega imenika za veleposestvo nam pa je okrajno glavarstvo po krivici črtalo tri volilce, ki imajo veleposestvo s predpisanim davkom 120 K. Črtalo se jih je, ker prejšnji geometer Doleček ni v postavnem roku izvedel prememb v posestnih polah in ker radi tega davkarija njim ni mogla davka predpisati. Sicer je to povsem nemerodajno, ker zadošča, da je dotičnik prepisan v zemljiški knjigi, kot je upravno sodišče že parkrat odločilo. No, naše politične oblasti se ne brigajo za odločbe upravnega sodišča na Dunaju, kadar se ne dajo izrabiti zoper slovenske kmete. Okrajno glavarstvo je kljub tej odločbi upravnega sodišča na Dunaju ugodilo reklamaciji nasprotnikov in s pomočjo našega gorkoga prijatelja (??) davčnega nadzornika

črtalo tri volilca — vedoč da zoper njegovo edločbo ni petrežbe po zakonu. Torej te tri slovenske veleposesnike sprejelo v prvotni zapisnik, da jih je potem lahko vsled reklamacije nasprotnikov črtalo, vedoč, da ni pritožbe, ako se reklamaciji ugodí. Dva nemška glasova pa okrajno glavarstvo ni sprejelo v prvotni zapisnik, tudi vsled reklamacije nasprotnikov jih ni sprejelo, a vedoč, da se zoper rešitev reklamacije lahko pritoži in da namestništvo lahko vpiše onadva nemška glasova. Zelo zvito! Namestništvo bi to tudi storilo, kajti pritožba bi bila utemeljena; toda poseglo je vmes politično društvo „Sava“ in ugovarjalo zoper tako pristranko postopanje ter preprečilo krivico. Slovencem se je tedaj na zvit način hotelo vzeti in res vzelo pravico pritožbe, nasprotnikom pa se je odprlo vratica, skozi katera bi lahko dva glasova vtihotapili. Tudi zoper tako politično delovanje bomo znašli „žavbol“.

b Kozje. „Katoliško politično društvo za kozjanski okraj s sedežem Kozje“ je imelo 16. grudnia leto zborovanje, pri katerem sta govorila gospoda poslanca: dr. Korošec in dr. Janković. Deželni poslanec gospod dr. Janković je živahno govoril o delu, ki ga čaka v državnem zboru; gospod dr. Korošec pa je najprej kazal na koristi, ki jih imamo Slovenci od nove volilne reforme, potem pa je obširno razpravljal o kmetiskem vprašanju. Da so se zborovalci z njima strinjali, so sami pokazali, ker so obema izrekli svoje popolno zaupanje. Pri volitvi, ki se je vršila ta dan, so bili soglasno voljeni sledeči gospodi: Marko Tomažič, duh. svetovalec in župnik na Pilštajan, načelnikom; dr. Franc Janković, okr. zdravnik, podnačelnikom; Ivan Lah, kaplan v Kozjem, blagajnikom, odbornikom pa: Jožef Tombach, duh. svetovalec in župnik pri Sv. Petru; Anton Ribar, duh. svetovalec in župnik pri Sv. Vidu; Matevž Pajk iz Imenega, Jakob Bova iz Vrač, Mha Maček iz Pilštajna, Jožef Golec iz Sedlarjevega, Avgust Preskar iz Podrede.

b Lep božični dar. G. profesor dr. Anton Medved je daroval svoji rojstni občini Gorci pri Rajhenburgu, kjer je časten občan, 100 kron za ubožce.

b Uravnava Save. Ministrstvo za notranje stvari je odobrilo načrt za uravnava Save od Brežic do štajersko-kranjsko-hrvaške meje. Uravnava je proračunjena na ena in pol milijona kron. Delo bo trajalo deset let.

b Vinske cene v brežiškem okraju so let s prav dobre. Prodaja se po 40 do 50 v. liter. Prodajnega je gotovo že $\frac{3}{4}$ letošnjega pridelka. Vino je v legab, kjer ni bilo toče, prav dobro. Da so cene tako drage, so krivi visoki pridelovalni stroški. Pomanjkanje delavcev in poslov postaja od leta do leta bolj občutno. Vse, kar le more, gre v Ameriko, ali pa se seli v mesto v tovarne in rudnike. Dasi ravno se izseljenci vračajo iz tujine pogosto s polomljenimi udi in varanimi upi, vendar to drugim ne plaši. Vsak misli, da ravno njega sreča čaka. In vendar bi imeli Slovenci lahko doma Ameriko, ako bi tukaj tako pridno delali kakor morajo v Ameriki.

Iz drugih slovanskih dežel.

† Zavod sv. Nikolaja v Trstu, zavetišče za brezposelne služkinje. Ne moremo pobliže raziskovati vzrokov, radi katerih na tisoče slovenskih deklet zapuščajo svoj tih dom in drvi v velikomestno vrvenje. Večkrat jih sili v to v resnici le revščina. V skrbi za svoj obstanek in želeč svojim starišem pomagati, se ločeneje s težkim srcem od ljubelega doma in gredo v nepoznani svet s strahom in upom. Z velikim trudom so si prihranile komaj toliko, da imajo za pot do nameravanega mesta. Brez vsakih sredstev, brez izkušenosti, brez poznanja tujega jezika, nevede za velikomestne spačenosti, se plaho vedejo že v vlaknu. Jaj in gorje, če zapazi tako zadrego kak razuzdanec. Nevarnost je tem večja za posameznice, če potujejo same brez spremstva. Večkrat je tako potovanje samo že potovanje v pogubo. Toda tudi, če so naše mladenke srečno dosepele v mesto, kamor so bile namenjene, ni še končala za nje nevarnost. Zloglasni brlogi so razprostrli svoje mreže na vse konce in kraje, da dobe novega svežega plena. Bistremu očesu satan-skih pomagavcev in pomagavk ne izbegne nobeno neizkušeno dekle, ki izstradano in izmučeno od dolgega potovanja stopi omahovaje privikrat na tla velikomestnih postaj navadno ob omamljajočem svitu električnih luči, z boječim pogledom in težkim srcem — nevede kam. V zadnjem času so sicer hvala Bogu po postajah posebne varuhinje deklet, ki imajo na prsih na belorumenih trakovih pripete svetinjske „Materi Božje dobrega sveta“. Toda šte-

vilo teh je še premajhno in zato so na novo došle mladenke še vedno v velikih nevarnostih. Zvijanost in predrznost pokvarjenega sveta napreduje dan za dnevom. Nevarnost za slovenske mladenke je v Trstu tem večja, ker je Trst ne le svetovno, temveč tudi obmorsko mesto, kamor se steka najpogostejši živelj vseh vetrov. Omenjene varuhinje spremljajo slovenska dekleta v „Zavod sv. Nikolaja“. Toda večkrat vedo slovenske mladenke že doma, da obstoji v Trstu ta „Zavod“ in zato gredo naravnost v to zavetišče, kakor da bi šle domov. Z materinstvo ljubeznivo sprejema „Zavod“ v svoje naročje te neizkušene, da jih za časa, ko bivaajo v tem varnem domovju, potrpežljivo vsposablja za novo življenje po službah, opozarja jih na dolžnosti, ki jih čakajo in na čednosti, katere morajo imeti, svareč jih pred nevarnostmi, ki jim bodo zalele pretiti. Res preimenoitno socialno delo opravlja „Zavod“ v korist novodošlih deklet, toda ravno tako važno je to zavetišče za one služkinje, ki izgube službo in morajo čakati, predno dobe novo. V mesto dospela dekleta prinesejo seboj nedolžna in nepokvarjena srca in pa še v živem spominu nauke, katere so jim zabičevale ob slovesu skrbne matere s solznimi očesom. Ko so pa dekleta delj časa v mestu, vidijo, slišijo in izkusijo mnogo pohujšivega, tako, da raste za nje tudi nevarnost lastnega pohujšanja. Če tedaj izgube službo in nimajo nikakega opravila in morda tudi ne sredstev, so naravnost v obupnem položaju. Za take je ravno „Zavod sv. Nikolaja“ močna obramba. Mirno prenočišče, zdrava hrana, primerno delo, družinsko življenje, lepi nauki, lažja prilagoditev za novo službo, vse to daje brezposelni služkinji novo čednostno moč in veselje. Kdor vse to čita, si gotovo misli, da zares neizogibno potreben je „Zavod sv. Nikolaja“ in vsakemu dekletu, ki pride v Trst, ali pa če v Trstu izgubi službo in si ne more precej dobiti druge, svetuje, da gre v to zavetišče. Vsak tak nasvet je res plemenit in dober, toda, zavedni rodoljubi in usmiljene rodoljubkinje, še bolj potrebno je, da se ta „Zavod“ pomaga vzdrževati. Sveta dolžnost vsakega je, da po svojih močeh podpira „Zavod“, ki nima nikakih glavnih, temveč še dolgeve in primanjkljaje. To ne izvira morda od napačnega gospodarstva, ker vsakomur je odprti dnevnik, ki kaže, da so dohodki daleč premajhni, stroški pa naravnost ogromni. Konec meseca novembra je bilo 339 K 44 vin., konec oktobra 368 K 23 v., konec septembra pa celo 400 K 39 vin. primanjkljaja, in ta primanjkljaj trpe navadno osebe, katere so za „Zavod“ itak že mnogo žrtvovali. „Zavod“ vzdržujejo le milodari. Zato se vsak še tako majhen dar hvaležno sprejme. Odkar obstoji zavod, je v njem našlo varnega zavetja 7665 slovenskih deklet. „Zavod sv. Nikolaja“ nima namena vabiti dekleta iz dežele v mesto in jim preskrbovati službo, marveč skrbi le za dušni in telesni blagor onih deklet, ki so primorana iskati v mestu vsakdanjega kroha. Z združenimi močmi ohranimo si ta velevažni in prepotrebni „Zavod“ — in storili smo mnogo. — Trst, dne 6. dec. 1906, na praznik sv. Nikolaja. — Karla Ponikvar, predsednica, Roža Gregorin, podpredsednica, Maša Grom, blagajničarica, Marija Žitnik, voditeljica, Frančišek Gustin, duh. voditelj.

† Strašna nesreča se je dogodila v Sesi Janu na Goriškem v četrtek 20. t. m. popoldne okoli 3. uri. Na kraju odkoder se dobiva material za zasipanje tržiškega morja, so delali velikansko mino. Mina je bila že skoraj popolnoma gotova. Delal jo je mimer Jožef Pahor, doma iz Hudegaloga na Krasu, pomagač mu je pa bil 18letni Črnogorec Jure Milanič. Nackrat se mina užge in povzroči velikansko eksplozijo. Ubogega Milaniča je vrglo več metrov stran, kjer je ves razmetanjen mrtev obležal. Pahorja pa so snovi zasule. Dobili se živlega a hudo ranjenega izpod kamenja. Prepeljali so ga v tržaško bolnišnico. Desno roko, ki je vsa razstreljena, so mu takoj odrezali. Izgnubil je tudi levo oko. Ranjen je po celem životu. Mrtvega Črnogorca pa o prenesli v mrtvašnico v Mavhinjo.

Drobtinice.

d Zuana ruska umetnica Nadina Slavljanska, ki je tudi v Mariboru priredila koncerte s svojo rusko družbo, je dne 21. t. m. v Monakovem na Baskem umrla.

d Na Grškem mora zločinec, ki je bil obsojen na smrt, čakati še dve leti, preden ga obglavijo.

† Smrt v tujini. S plinom so se zastupili v Kardnu pri Boleanu trije delavci, med njimi sta bila Slovenca brata Žolgar, doma iz Spodnje Štajerske.

Prestolonaslednik Franc Ferdinand je obhajal dne 19. t. m. na svoji grajščini v Konopišču svoj 43. rojstni dan.

d Draginja. Cena godalom se je povišala za 20 %.

d Lastno dete spekla. V Schladingu so prijeli neko Jožefo Weikt, ki je svoje malo tednov staro nezakonsko dete toliko časa pekla na ogajšču, da je bilo vse zažgano. Ia to se je zgodilo na Nemškem. Kaj bi pisali nemški listi, če bi se bilo to zgodilo na Slovenskem?

d Silna lakota vlada v srednji Rusiji. Po nekaterih krajih se živi prebivalstvo s skorjami dreves in s slamo.

d Strašna lakota vlada na Kitajskem. Deset milijonov ljudi nima kaj jesti.

d Neplemenit prestolonaslednik. Ko se je lani nemški prestolonaslednik vozil z Dunaja, kjer je bil na obisku, domov v Berlin, naročil si je pri kolodvorskem gostilničarju v Veseliju južnik; gostilničar mu je zaračunal 160 K; prestolonaslednik jih je sicer plačal, potem pa tožil gostilničarja pri železniškem ravnateljstvu. To bi pač naj nemškega prestolonaslednika poučilo, da je tožarjenje zelo neplemenito in nespodobno, toda ravnalo je drugače, odstranilo je gostilničarja. V obeh vse javnosti pa nemški prestolonaslednik vendar ni opran.

d Nekoliko statistike o prebivalstvu zemlje. O naraščanju prebivalstva na zemlji je pravkar izšla neka angleška knjiga, iz katere posnamemo nekoliko podatkov o naraščanju prebivalstva glavnih dežel na svetu v zadnjem desetletju. Skupno se je od leta 1895. do l. 1905. prebivalstvo pomnožilo za 63 milijonov. Posamezne dežele kažejo nastopno štatistiko:

	1895	1905
Rusija	125.000.000	141.200.000
Združene Države	68.934.000	83.143.000
Nemčija	52.379.000	60.605.000
Japonska	42.271.000	47.975.000
Angleška	39.221.000	43.221.000
Francija	38.459.000	39.300.000
Italija	31.296.000	33.604.000
Avstrija	24.971.000	27.241.000
Ogrska	18.257.000	20.114.000
Španska	18.157.000	18.900.000
Majši narodi	47.732.000	54.166.000

Velika mesta imajo prebivalcev: London 4.872.710, New-York 3.437.000, Pariz 2.714.000, Berlin 2.040.000, Tokio 1.819.000, Čikago 1.699.000, Dunaj 1.675.000, Filadelfija 1.294.000, Petrograd 1.265.000, Moskva 1.039.000, Buenos Ayres 1.026.000.

— Državni dolgovi najznatnejih civiliziranih narodov dosegaajo 4000 milijonov funtov šterlingov = 80.000 milijonov kron. Francija ima največ dolgov, namreč 1.038.379.000, za njo pridejo: Angleška s 796.736.000, Rusija 747.518.000, Italija 517.247.000, Avstrija 386.480.000, Združene države 296.222.000, Ogrska 226.343.000, Nemčija 161.314.000, Belgija 126.183.000.

Narodno gospodarstvo.

Sadjarska in vinarska šola v Mariboru. Ta zavod je namenjen slovenskemu kmetu in zato se vprašajmo: koliko koristi pa ima naš kmet od te šole? Kmečki sinovi, kateri obiskujejo to šolo, niso več za kmetijo, svoji očetovi hiši se odtujajo, ker jim po končani šoli ne diši več delo, domača hrana jim je preslaba, postelj pretrda. Po končani šoli se klatijo brez vsega dela in tudi brez službe, dokler ne pridejo k vojakom, kjer služijo potem naprej, ali pa gredo potem k železnici, financij, žandarmeriji itd. Le en majhen del dobi službo na kakšnem velikem posestvu. Ali kmet noče postati nobeden. In vendar je šola kmetu namenjena, ne pa vojaščini in pa grajščakom. V današnjih kmetijskih razmerah, ko nam primanjkuje delavcev in treba izsolanih kmetov, je krvavo potreba pravih kmetijskih šol za naše razmere. Treba je na kmetijski šoli pripraviti za prihodnost dobrih in razumnih gospodarjev, ne pa odtujiti jih domači zemlji, kakor je delala dosedaj naša vinorejska šola. Vprašajmo samo, koliko kmetov pa imamo na srednjem in spodnjem Štajerskem, kateri so dovršili vinorejsko šolo, in takoj nam bode jasno, koliko koristi ima naš kmet od te šole. In vzemu temu je vzrok vodstvo in uredba te šole. Ako bi naš kmet tako gospodaril, kakor so na tej šoli gospodarili in kakor ti pruski učitelji uče, potem bi prišel v kratkem času na boben. Za to šolo plača dežela vsako leto iz kmetijskega davka veliko tisočakov. Kmetu pa

nihče ne da, ako ne izbaja. Na tej šoli se učenci uče, kako se ne sme gospodariti. Takšno gospodarstvo je mogoče dobro kje v Prusiji, ali ne na Štajerskem. Ako si ogledamo zavod znotraj, tedaj vidimo, da je samo za parado, ne pa za vzor. Ta šola ugaja mogoče kakšnemu grofu, ne pa našemu kmetu. Na tej šoli so nastavljeni samo pruski učitelji, kateri ne vedo, česa naš kmet potrebuje. Dasi ravno imamo naših domačih slovenskih jako dobrih strokovnjakov, kateri vaše razmere dobro poznajo, in kateri imajo višje študije in več zmožnosti kakor ti prusaki, vendar naš deželni odbor ne nastavi nobenega. Na tej šoli je nastavljen nemški učitelj, kateri ima samo nižjo kmetijsko šolo, in ta izobrazba ne zadostuje za kmetijskega učitelja. Po ministrskem odloku mora kmetijski učitelj dovršiti vsaj srednjo kmetijsko šolo. To seveda za Prusa ne velja! In kaj si ti ljudje še potem na naši zemlji predrznejo! Šola je obiskana večinoma od naših slovenskih fantov in ti prusaki prepovedo pod kaznijo našim fantom govoriti v materinem jeziku. Ali ni to največja nesramnost in predrznost teh privravnancev? Ali ni to razaljavno za naš narod? Ako imamo še kaj narodnega ponosa v sebi, nastopimo proti temu pruskemu nasilstvu. Ne pošiljajmo naših sinov več v to šolo. Ne prodajajmo naših sinov! In v kratkem bo ta šola brez učencev, ti učitelji pa naj zginejo tje, odkoder so prišli.

Najnovejše novice.

Šoštanj. Dne 21. t. m. se je končala volitev za občino Šoštanj s tem, da se je po posredovanju vlade sprejel kompromis glede delovanja in funkcijonirjev. Županom je bil izvoljen tovarnar Hans Woschnagg, podžupanom poslanec Ivan Vošnjak.

Mislinje. Od 1. januarja 1907 naprej bo donášal poštni pot šestkrat na teden pisma v Št. Vid, Dovže kolodvor, Spod. Dovže, Zg. Dovže, Št. Ilj pod Turjakom in Straže. V Št. Vdu, na kolodvoru v Dvrah in v Št. Ilju se nastavi poštni nabiralnik.

Slivnica pri Mariboru. Bivša grajščakinja g. E. pl. Rudnicki v Slivnici je ubogim učencem tukajšnje šole poklonila 100 K. Dne 22. t. m. se je 70 ubogim učencem razdelilo raznih zamških oblek, čbatal itd. V imenu ubogih učencev se izreka najsrčnejša zahvala plemeniti dobrotnici. — Dne 20. t. m. je umrla na Pohorju Marija Ogrizek nagle smrti. Znotraj je še kuhala, kmalo porodila dete, a zvečer je že bila mrtva. Prehladla se je. Zapustila je moža in 6 otrok. Novorojen živi. N. v m. p.

Gornja Radgona. V četrtek dne 13. t. m. smo spremljali k zadnjemu počitku mladega moža poštnjaka, gosp. Fridriha Miklauc, posojilničnega tajnika v Gornji Radgoni. Kako priljubljen in čistan je bil rajni g. Miklauc med našinci in nasprotniki, to je pokazal veličasten pogreb. Bila mu lahka zemlja slovenska!

Grozen prizor se je nudi v četrtek 20. t. m. ob poln 5. zjutraj v Celju. Zasebnica gdn. F. K. je nekoliko umobolna in si je hotela končati življenje s tem, da je nameravala skočiti skozi okno. Bila je z životom že čisto zunaj okna, ko je prihitela dekla in zgrabila vesrečnico za roke. Poleg stanujoči dijak je prišel na pomoč in med tem ko je šla dekla klicati ljudi, je on držal umobolnico za roke cele četrte ure. Ako bi ne bilo ljudi v pravem času na pomoč, bi bil gotovo omagal, kajti ženska je visela med zemljo in nebom.

Pasji kontumac je zapovedan v občinah Slov. Bistrica, Gornja Bistrica, Spod. Novaveč, Črešnjevec, Smičberg in Šentovec.

Ljutomer. Po prizadevanju narodnih gospa dr. Chleupčeve in dr. Grossmannove je bilo obdarovanih povodom božičnih praznikov okoli 200 otrok Franc Jožefove šole z raznovrstno obleko. Hvala požrtvovalnim gospema kakor vsem onim, ki so s prispevki pripomogli k tej bogati božičnici. Da bi Bog bil vsem plačnik!

Ključarovi pri Ljutomeru. Kadar kateri učitelj kaznuje porednega otroka iz najboljšega namena, da bi ga popoljšal, se mu nakleži kazen, ker je šiba v šoli prepovedana! Kadar kdo ob času volitev da raznesti nekaj lepakov med volivce brez postavnega dovoljenja, se kaznujeta pošiljatelj in raznošalec, vsak na 10 K globe. Tako se je zgodilo ob zadnjih državnizborskih volitvah enemu izmed Ljutomerskih gospodov kaplancov. Seveda, ako se še računajo stroški, ki jih je imel pri dveh obravnavah v Ljutomeru in Mariboru, se zviša ta kazen na 100 kron. In vendar je ta postava že tako zastarala, da se za njo brigajo le še v Ljutomeru. Kadar pa Ljutomerski glavar Rainer straši s svojimi avtomobilom naše konje, postavlja v nevarnost naše življenje, povesi kako pošto ali kakega kmeta, ali kadar se

njegovega avtomobila postrašijo konji in pri priči ubijejo voznika (kmet Sagaj!) ter tako spravijo v nesrečo celo družino, kakor se je to zgodilo v sredo 5. t. m. 1906, ko se je vozil k sv. Jurju na Ščavnici, potem pa ni nobenega paragrafa, ki bi mu to zaščitil! Čudno?

Društvena naznanila.

Brežice. Vojško veteransko društvo v Brežicah in okolici priredi v nedeljo dne 6. prosinca 1907 ob sedmi uri zvečer koncert in ples v veliki dvorani „Narodnega doma“, pri katerem svira vojaška godba c. in kr. pešpolka št. 96 iz Karlovca. K obilni udeležbi vabi odbor.

V Gotovljah se priredi v nedeljo dne 30. decembra t. l. ob 5. uri popoldne v prostori dvorane gostilne g. Fr. Malgaj božična veselica v korist gotoveljske prostovoljne požarne brambice po sledečem sporedu: 1. Kmet — Herod, burka s petjem v dveh dejanjih. 2. Srečno novo leto! veseloigra v enem dejanju. 3. Večerna, H. Volarič, moški zbor. 4. Petelinčkova ženitev, moški zbor. 5. B. žično drevo, živa slika. 6. Razprodaja darov raz božično drevo. — Vstopnina: sedeži po 1 krono, stojišča po 0 v. Z ozirom na blagi namen se preplačila hvaležno sprejemajo. K obilni udeležbi najprijeznije vabijo prireditelji.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Tukajšnji Marijini družbeniki bodo predstavljali v domači šoli dne 30. dec. t. l. in 1. januarja 1907 igri „Novi zvon na Krtini“ in „Krčmar pri zvitem rogu“. Sosede so s tem prijazno povabljeni.

„Bralno društvo“ pri sv. Benediktu v Slov. gor. ponavlja v nedeljo, dne 30. dec. svojo veselico s šaloigro Garcia Morena in petjem ter prosto zabavo. K obilni udeležbi vabi odbor.

Kmetijsko bralno društvo v Staremtrgu priredi v nedeljo 30. decembra po večernicah občno zborovanje, pri katerem se bode volil tudi novi odbor in sicer v gostilni „pri Petriču“. K obilni udeležbi vabi vse prijatelje in somišljenike odbor.

Bralno društvo na Gomilskem ima svoj občni zbor v nedeljo 30. t. m. 1/9. uri dopoldne v šolskem poslopu na Gomilskem.

Moška in ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Trbovljah imata redni občni zbor 1. prosinca 1907 ob 4. popoldni pri g. Rošu v Hrastniku, kjer se vrši isti dan tudi otvoritev otroškega vrta družbe.

Bralno društvo za Laški trg in okolico ima svoj 11. redni občni zbor dne 6. januarja 1907 ob 8. uri popoldne v pivnici § 11 na Laškem s sledečim sporedom: 1. Poročilo odbora, 2. volitev novega odbora, 3. slučajnosti. Pred zborovanjem pobirala se bode udnina in sprejemali novi udje.

Bralno društvo v Špitaliču ima svoj redni občni zbor dne 6. januarja t. j. na god sv. Treh krajev po dopoldanski službi božji v stari šoli. Spored: 1. Pozdrav. 2. Letno poročilo društveno. 3. Poročilo blagajnikov. 4. Volitev novega odbora. 5. Vpisovanje udov in vplačevanje udnine. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

„Narodna društva v Ljutomeru“ priredi na starega leta dan Silvestrova in Gregorčičev večer s petjem in ceklamacija Gregorčičevih pesni, govori, alegorijo v popolnosti „Staro in novo leto“ in prosto zabavo. Začetek ob 7. uri. Pridite mnogoštevilno.

„Gosp. bralno društvo pri Sv. Urbanu pri Ptaju“ ima v nedejo, dne 30. dec. 1906 v šoli svoj redni leten občni zbor s sledečim vspeedom: 1. Pozdrav predsednika, 2. govor posebnega odposlanca „Kričansko-socijalne zveze za Štajersko“, 3. poročilo tajnika, blagajnika in knjižničarja, 4. vpisovanje udov, 5. raznoterosti. K obilni vdeležbi uljudno vabi ude in neude odbor.

Kapelski Mohorjani so darovali za družbo sv. Cirila in Metoda 7 kron.

Družbi sv. Cirila in Metoda so darovali Mohorjani pri Sv. Duhu v Ločah 10 kron, gostje na gostiji Lovreuca Vamberger in Anice Trojbarič v Rožičkem vrhu 8 kron.

Slovenske gospodinje!

Kupujte in zahtevajte povsod odločno

pralno milo

ki se prodaja v korist družbe sv. Cirila in Metoda!

Tržne cene

v Mariboru od 22. decembra do 27. decembra 1906

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		15	—	—	—
ječmen		14	—	—	—
ovos		16	—	—	—
koruza		16	50	—	—
proso		14	—	—	—
ajda		17	—	—	—
semo		17	—	—	—
slama		5	—	—	—
		4	30	—	—
fižola	1 kg	—	30	—	—
grah		—	62	—	—
leča		—	64	—	—
krompir		—	7	—	—
sir		—	40	—	—
surovo maslo		2	60	—	—
maslo		2	40	—	—
špek, svež		1	44	—	—
selje, kislo		—	32	—	—
repa, kisla		—	20	—	—
mlako	1 lit.	—	20	—	—
smetana, sladka		—	72	—	—
„ kisla		—	84	—	—
salje	100 glav	8	—	—	—
jajce	1 kom.	—	10	—	—

Loterijske številke.

Dne 22. decembra.

Line	38,	24,	14,	45,	71.
Trst	26,	38,	34,	65,	71.

Listnica uredništva.

Mnogim: Morali črtati, da smo sploh lahko kaj objavili. Drage redi prihodnjič. — Rečica v Savinjski dolini. Če se to da dokazati, naznanite sodnji! Za nas je nevarno.

Vrli Slovenci!

Na vsako pismo, ki je pišete svojim prijateljem, prijateljicam i. t. d. prilepite vedno

narodni kolek

v korist dični, naše podpore prepotrebni družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Kdor ljubi kakao in čokolado, temu bodi priporočen:

Ivana Hoffa

Kandol-Kakao

ki ima najmanj talila v sebi, je torej najlažje prebaven, ne povzroča nikoli zaprtosti in je ob najmanjšem okusu izredno poceni.

Priljubljen samo s imenom

Ivan Hoff

in s levo varstveno znamko.

Zavoji po 1/4 kg 90 vinarjev

1/2 » 50 »

Dobiva se povsod.

Slovenci! Slovenke!

Kupujte in zahtevajte povsod odločno

domače blago

v korist družbe sv. Cirila in Metoda

kot pivo, peresa, svinčnike, svalične papirčke in ovitke, voščilo za čevlje, šampanjec, cilindre za svetilke, platno, pisemski papir in pralno milo družbe sv. Cirila in Metoda.

Vsaka beseda
stane 2 v.Najmanjša
objava 45 v.

MALA OZNANILA

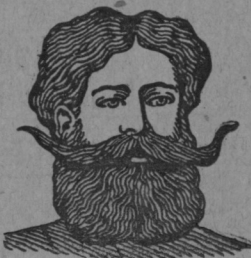
Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda
stane 2 v.Večkrat objava
po dogovoru.

Ti inserati se sprejemajo samo proti predplačilu. Pri vprašanjih na upravnništvo se mora pridržati znamka za odgovor.

Štampilje

iz kavčuka, modele za pred-
tiskarije, izdeluje po ceni
Karol Karner, zlatar in gra-
ver v Mariboru, Gosposka
ulica št. 15. (11-11)**Pozor, kmetje in fantje!** V
moji lekarniški praksi, katero izvršu-
jem že 25 let, se mi je posrečilo sča-
soma iz-
najti sred-
stvo za
rast brk
las, proti
izpadanju
las in za
odstrani-
tev prhlja
(luskin) na
glavi, to je
Kapilor
št. 1. Cena
franko na
vsako pošto): 1 lončič 3 K 60 v,
2 lončka 5 K. Prosim, da se naroči
samo od mene. Naslov je: P. Jurišič,
lekarnar v Pakracu, Slavonija. Denar
se pošlje naprej ali s poštanim po-
vzetjem. 635 12**Vsake vrste debla** od 4 metre
dolžine kupim za najvišjo ceno na
mestu lesnega skladišča ali kolodvora
v Mariboru. Na to opozarjam posest-
nike, ki ne morejo dobiti daljših debel
iz svojih gozdov. Janez Špes, lastnik
žage, Maribor. 18-11**Novozidana hiša** s 3 stanovanji,
2 kuhinjama, z vodovom, priprava za
vsako obrt, zraven velik vrt za sočivje
in poslopje za gospodarsko obrt, je
na prodaj. Naslov: Jože Novšak, bri-
vec, Maribor, Franc Jožefova ulica 5.
750 (4-4)**Učenca**, pridnega, ki ima veselje
do mlinarske obrti, sprejme Lešnik
Štefan (valčni mlin), mlinar v Framu
pri Rakjem. 779 (3-1)**Sodarskoga učenca** sprejme
Ivan Klemenak, sodar v Mozirju,
Stajersko. 754 (3-2)**Znano po ceni** se kupi vse rezno
blago, zgotovljene obleke in perilo v
vsaki velikosti pri Adolfu Wesia.
Maribor, Dravska ulica 4. 608 10**Močen lončarski učenec** se
sprejme pri Jožefu Matjaž, lončarju
v Mozirju. 704 (3-2)**Za cerkvena dela** kakor izde-
lovanje altarjev, tabernakelnor, b žjih
grobov itd. vsake vrste, prenavljanje
oziroma predelovanje istih, s čistim,
trpežnim pozlačenjem in likanje se pri-
poroča veleč. cerkvenim predstojnikom
pozlatar in kipar Matej Hrovatič v
Studencih pri Mariboru, Bezirksstrasse
47 v novi hiši gosp. Zupantiča. Pri-
znalca pisma o delu so na vpogled.
774 (3-2)**Lep glasovir** z močnim, lepim
glasom, modern, se prav po ceni prodaja.
Josip Turin, Ruše, kolodvor. 768 (2-2)**Prestovoljna prodaja dveh**
posestev in sicer: Prvo v Mari-
boru, Jožefova cesta št. 29, meri 1200
s žnjem, obsega pohištvo z 10. stano-
vanji, ki neso na mesec 120 K, in vrt,
kateri je porabiti za vrtnarstvo ali te-
sarski prostor, in drugo posestvo v
Jelovcu ob Dravi, meri 14 oralov, ob-
sega zidano hišno in zidano gospodarsko
poslopje, sadonosnik, travnike, njive,
pašnike, vinograd in 30 let rastoč gost
smrekov les, 4 oralov. Cena prav pri-
merna. Natančneje se zve pri lastniku
v Mariboru, Dongusse št. 8. Mihael
Szakovič. 767 (3-2)**Priženitev.** Mladenič v 32. letu,
čez 6000 kron gotovine, pošten, miro-
ljuben in treznega značaja, vešč um-
nega gospodarstva in živinoreje, izku-
šen in vnet za vsa kmetijska dela, se
želi zaradi veselja do gospodarstva in
živinoreje priženiti na kakšno večje
posestvo. Kreпка, za gospodinjstvo
vneto dekleta in tudi mlade vdove
brez otrok naj vsaj v teku 8. dneh
pošlje svoje naslove in stališča (če
mogoče s sliko) v zaprtih pismih pod
šifro „fant št. 778“ na upravnništvo
„Slov. Gospodarja“. 778 (1-1)

Vizitnice

izdeluje po nizki ceni

Tiskarna sv. Cirila.

Pozor, kmetice in dekleta!
V moji lekarniški praksi, katero iz-
vršujem že čez 25 let, posrečilo se mi
je, iznajti
najboljše
sredstvo za
rast las,
to je Ka-
pilor št. 1.
Isti deluje
da posta-
nejo lasi
gosti, dolgi
in odstra-
njuje prhljaj
luskin na glavi.Cena (franko na vsako pošto) je: 1
lončič 3 K 60 v, 2 lončka 5 K. Treba,
da si vsaka obitelj naroči. Prosim, da
se naroči samo od mene pod naslovom:
P. Jurišič, lekarnar, Pakrac, Slavonija.
Denar se pošlje naprej ali s poštanim
povzetjem. 635 2**Za mesarje in gostilni-
čarje! Zelo ugodna
priložnost!**Zraven šole na najlepšem pro-
storu Sv. Jurja ob Ščavnici stoječa
enonadstropna hiša z gostilno, mesarijo
in prodajo tobaka, h kateri spada še
druga hiša, v kateri je sedaj poštni
urad, velika lepa ledenica za približno
100 voz leda ter klavnica za živino.
Gospodarsko poslopje, svinjak z 10
hlevi, velik lep vrt za sočivje in blizu
1 oral lepega sadonosnika, nadalje
20 oralov zemlje (njiv, travnika in
gozda, 11 oralov v enem kosu). Lep
vinograd, pri katerem je lepa zidana
hiša, hlevi za živino itd., vse z opeko
krito, 1 oral trte, 1 1/2, orala sadono-
nika in pol orala njive, lega jugoza-
hodna, mlin ob Ščavnici ob veliki cesti
v Okoslavcih na štiri tečaje z prešo
za olje, h kateremu spada tudi lep
travnik, je pod zelo ugodnimi pogoji
na prodaj.Cena in pogoji se izvedo pri po-
sestnici **Mar. Trstenjak**, gostil-
ničarki in veleposestnici pri Sv. Juriju
ob Ščavnici. 726 (5-4)XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Štefan Kaufmann,
trговец z železnino
v Radgoni 595 8

p'poroča svojo veliko zalogo

lepo pozlačenih
nagrobni križev
po jako nizki ceni.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Slovenci!

Spominjajte se ob raznih
prilikah naše dične, pre-
potrebne šolske družbe
sv. Cirila in Metoda!

Podobice

male in večje, zobčaste
in gladke

dobite prav po ceni

v prodajalni Cirilove
tiskarne v Mariboru.

Obhajilne podobice

so v 34 različnih vzorcih na
prodaj.

Izšel je težko pričakovani

Koledar

za

kmetovalca 1907.

Uredil dež. nadzornik J. Legwart.

II. zelo popolnejši letnik z vsebino:

Kratek opis umne živinoreje; zlata pravila živino-
reji, krmljenje goveje živine in prašičev.Prašičjereja, mlekarstvo, preiskovanje mleka, bolezni
mleka. Obdelovanje travnikov, naprava in osuše-
vanje travnikov, umetna in naravna gnojila. Sadje-
reja, naprava sadovnjaka.Vinoreja, priprava dobrega vina. Kmet. zakoni.
Hmeljarstvo. Prerač. v kile, orale in hektarje. Ko-
ledar, sejmi in še mnogo drugega.Vezen je letos v posebno močno platno. **Cena s
pošto K 1.80**, in se naroča pri **Ivan Bonaču
v Ljubljani**.Vsled prihranitve dragega povzetja se naj znesek
naprej dopošlje. 278Ali že veste? kje se
kupijo

škapulirji

**svetega Duha, Sroa Jezusovega,
Brezmadežnega Spočetja, Kar-
melske Matere božje.**

Po nizki ceni jih prodaja:

trgovina Cirilove tiskarne,
Maribor, koroška cesta 5.Tamkaj se dobijo tudi: podobice, rožni
venci in vsakovrstne svetinje

Oznaniilo.

Posojilnica v Framu naznanja, da bode
obrestovala s 1. prosincem 1907

vloge po 4 1/4 %

kakor dosedaj, posojila pa bo dajala

po 5 1/2 %.

proti vknjižbi na prvi stavek tudi po 5 %.

779 (1-1)

Ravnateljstvo.

Zelo ugodna priložnost!

Priporočam slavnemu občinstvu svojo
veliko zalogo vedno svežega **špecerij-
skega blaga**, železne posode, razne že-
leznine itd., katero se bode vsled dobrega
nakupa prav po ceni prodalo. Posebno pri-
poročam svojo **veliko zalogo blaga**,
katero bodem zaradi izprodaje po jako
nizki ceni prodaval. 760 5-2

Za mnogobrojni obisk se priporoča

Janez Toplak,

trговец pod bregom pri Sv. Lovrencu v Sl. gor.

Vsem posestnikom vinogradov!

Naznanjam s tem, da bom imel meseca novembra in prihodnjo spomlad
več tisoč suho cepljenih trt na prodaj
različnih, dobrih vrst, na Ripario Portalis, Rupestris montikolo in Solonis,
cepljene na Laški rilček, Zlahtnino, Šipon rumeni, Burgundec beli, Zelenič,
Muškati in Traminec itd.Vse vrste so dobro zaraščene in dobro vkoreninjene; cena je za
1000 komadov 160 kron.Nadalje imam oddati tudi več tisoč divjih korenjakov in ključev. —
Vse trte smejo se izvažati in pošiljati le v okužene občine.Znane in zanesljive posestnike počakam pol leta na denar, ako je v
gospodarstvu velika nesreča, tudi eno leto.Posameznim glasilom je priložiti znamko ali dopisnico za odgovor.
Na vprašanja brez znamke za odgovor se ne odgovarja. Ustreglo se bo,
dokler je kaj v zalogi. Oglasi naj se pisмено ali ustmeno pri

Filipu Mulec,

trtnarju pri Sv. Trojloi v Slov. Goricah.

SLOVENC! Zahtevajte vedno in
povsod le najboljše
vžigalice
v korist družbe sv. Cirila in Metoda.

Pozor!
Bolnemu zdravje!

Čitaj!
Slabemu moč!

Pakraške želodčne kapljice

Pakraške želodčne kapljice delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleči iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, izganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastanejo. Zdravijo vse bolezni na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo zoper bolezni maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni kmečki in meščanski hiši. Naj vsakdo naroči in naslovi:

Peter Jurišić,
lekarnar v Pakracu št. 100
Slavonija.

Denar se pošilja naprej ali s poštним povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto):

12 stekleničic (1 ducat) 5 K, 24 stekleničic (2 ducata) 8 K 40
36 stekleničic (3 ducati) 12 K.

Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel:

Se rabi s prav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodanju, kataru in odstranjuje goste sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsni in pljučnih katarih. — Cena je sledeča (franko na vsako pošto):

2 originalni steklenici 3 K 40 v 4 originalne steklenice 5 K 90 v
6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja.

Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

620 21

P. Jurišić, lekarnar v Pakracu 100, Slavonija.

Posojilnica-Rajfajzenovka v Žižah pri Konjicah

724 se otvori dne 15. grudna 1906 (4-4)
za žu. nje: Žiža, Špitališ, Loče, Št. Jernej in občino Tapanje.
Uradni dan bo vsako nedeljo po jutranjem cerkvenem opraviu.
Vloge se obrestujejo po 4 1/2 %, posojila se dajejo za 5 1/2 %.

Slovenci! Kupujte „Narodni kolek“!

Vsaka slovenska gospodinja rabi samo
slovensko cikorijo
v korist družbe sv. Cirila in Metoda,
katero izdeluje in prodaja „Prva jugoslovanska
tovarna za kavine surogate v Ljubljani“.

CENE PRIMERNO NIZKE. DELO
SOLIDNO IN SE V TEKU TEDNA
IZGOTOVI. LIŠP NI TREBA OD-
STRANITI ZA VSE V SNAZENJE
:: IZROČENE STVARI SE JAMCI ::

H. VOLK

76 Šoštanj — Štajersko 85

Kemična pralnica

urejena s najnovejšimi stroji
na par in elektriko, se pri-
poroča za snazenje vsako-
:: vrstnih oblek itd. ::

Kuverte

priporoča

tiskarna sv. Cirila
v Mariboru.

Razglednice

Za novo leto

voščila

prodaja na drobno in debelo zelo po ceni

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Marijine kapljice.

Te kapljice se rabijo za vse notranje in zunanje bolezni — to je do sedaj najbolje hišno zdravilo, ki izvrstno deluje in pomaga v mnogih boleznih. Osobito deluje izvrstno proti protinu (gihtu), reumatizmu, bodanju, trganju, glavobolu, zobobolu, prsobolu, kašlju, prehlajenju, sušici, jetrni in bubrežni bolezni, želodčni in črevesni bolezni, napihavanju, grču, zgagi, proti bljuvanju itd. Krepi živce in telo, torej neobhodno potrebno za vsako hišo.

Imam tisoče zahvalnih in priznanih pisem

Delujejo izvrstno in zanesljivo. — Dubrega in ugodnega odnosa so, tako, da jih vsak rad vrame in tudi otroci.

Cena je franko na vsako pošto: 705 (10-3)

12 stekleničic (1 tucat) 5 K, 24 stekleničic (2 ducata) 8 K 60 K
36 stekleničic (3 tucate) 12 K 40 K.

Manje od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Prosim, da se naročuje samo od mene pod naslovom:

Ljekarna k zlatemu orlu, Pakrac, Slavonija.

Jožef Kolarič

mizarski mojster, Maribor

Franc Jožefova cesta št. 9 v lastni hiši
absolviran obiskovalec tečaja mojstrov na c. kr. tehničnem obrtnem
muzeju na Dunaju,

se priporoča slav. občinstvu in čast. duhovščini v izdelovanje vseh

mizarskih izdelkov za poslopja,
pohištva in oprave za sobe in
prodajalne

ter vsako delo pri šoli in cerkvi v vseh slogih najfinjšega in pri-
prostega izdelka. — Načrti in proračuni zastoj. 488 11

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Dunajska cesta 19 v Medjatovi hiši, v pritličju, Dunajska cesta 19

sprejema: zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in pridelkov proti požarni škodi; 2. zavarovanja zvonov proti poškodbi; in 3. zavarovanja za nižjeavstrijsko deželno zavarovalnico na Dunaju za življenje in nezgode. — Pojasnila daje in sprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice ter potrebe na željo tudi s preglednicami in ceniki. — Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanja pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico. — V krajih, kjer še ni stalnih poverjenikov, se proti proviziji nastavljajo spoštovane osebe za ta zaupni posel.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

Glavno poverjenišstvo za Spod. Štajersko in Koroško g. Avg. Weixl, Maribor. 14 24-23

Edina domača zavarovalnica! — Svoji k svojim!